

Köpeğin Adı Badi 1

– Ömer Faruk · 31 Ağustos 2017

-Bunun adı ne?

-Köpeğin adı: Badi.

Defalarca duyduğum bu sorudan da cevaptan da nefret ediyorum. Sordun, öğrendin; ne oldu? Benim hakkımda bilgilendin mi? Bunu öğrendikten sonra bana karşı davranışların nasıl olacak? Aramızda bir samimiyet mi oluştu? Beni horlamayacak, kırmayacak, hakaret etmeyecek, aksine hep sevecek misin? Hayır. Zaten sormak için sormuştun, belki de aradan biraz zaman geçince adımlı unutacaksın ve başkalarının defalarca yaptığı gibi: “Sahi, neydi bunun adı?” diye tekrar tekrar soracaksın.

Bu adı bana Kenan Baba koydu. Benim ilk adım -belki de gerçek olan odur- Kalo idi. Kalo çingenece bir kelime; siyah, kara demek. Gözlerimin üzerindeki yaya benzeyen insanların kaş dedikleri kahverengi tüyler hariç her tarafım siyah, simsiyah. Ha, sahi karnımda da bir kahverengi küçük leke var. Bana Kalo adını veren de kenef sorumlusu çingene Cafer Aga.

Annem süt gibi bembeyazdı. Ben onun tam tersi. Zaten bu renk zıtlığı birçok insanın dikkatini çekmiş ve alay konusu olmuşum. Böyle bembeyaz, süt gibi anne dört yavru doğurmuştu. İki kız, biri erkek olan kardeşlerim de beyazdı. Annemizin memelerinden süt emmek için birbirimizle yarışırız. Hele o kız kardeşlerim nasıl da aç kurtlar gibi saldırırlardı. Annem güzeldi, çok narindi. Zayıf vücudu, gözleri ve karınları aç olan bu dört yavruyu besleyebilecek kadar süt üretmiyordu. Şansım varmış ki on dört günlükken kızlardan biri öldü. Bundan üç gün sonra erkek kardeşim de gitti. Bir kız bir erkek kalmıştı; ama yaşayan kız kardeşim gene de bir türlü doymak bilmiyordu. Ne zaman süt emerken beni görse iteleyip hırlamaya başlıyordu. Onunla mücadele etmem imkansızdı. Öylesine güçlüydü ki beni kuyruğumdan ya da kulağımdan tuttuğu gibi ötelere savuruyordu. Şiştikçe şişiyor, her geçen gün biraz daha kamyon lastiğine benziyordu.

Bir aylık olunca o da bu dünyadan gitti. Garanti çok yemekten patlayıp ölmüştür. O gün bayram yaptım. Karnımı doyuruncaya kadar süt emdim. Tokluğun ne olduğunu ilk defa o gün anladım. Elinde bir tek ben kaldığım için annemin bana karşı olan ilgisi, sevgisi de artmıştı. Karnını doyurmak için gider, fazla oyalanmadan benim yanıma dönerdi. İstedikim kadar süt emerdim. Karnım doyunca oburluk etmez, süt emmeyi keserdim.

(Devam edecek...)

Ömer Faruk Hüsmüllü